

Het gelukkig weerzien van de kinderen van Hamelen



Rob de Nijs (links) op de ritrue van 'Hamelen'

Foto: NRC/Nederlandsche Maatschappij

van een voor de Borno de Mogen op school heeft — en verkleed onder metamorfose gepopt dat Hamelen de beste kindertoneel is die er in ons land ooit gemaakt werd. Daarover valt natuurlijk te twylen, maar een feit is dat de serie op haar hoogtepunt met 110-dieftichheid bereikte van 33 procent op dat er niet alleen kinderen, maar ook driehonderd miljoen volwassenen naar kijken. En op de lijst met 33 medeschrijvers staan veel grote namen: André van den Steeuw, Luc Lutz, Louis Nijhoff, John Schmitz, Henk van Ulsen, Willem Nijholt, Gerard Cox, Henny Blok, Leon Jongsward. Alleen Ko van Dijk schijnt een rol gespeeld te hebben.

Toen Hamelen voorganger Delele in 1971 naar always te een stiel kwam, zat de ERD met een aantal geconstrueerde scenes op een compleet kindertoneel. Maar Harris Grollen, voor geen enkel gat te vangen, liet zijn bewijs op volle toeren draaien en kwam met een assistente vrouw ter, een parade op het toneel en de lopende Pylonen Play. 'This is the continuing story of Pylonen Play' werd 'On is de nog lang niet afge-

lopen geschiedenis van Hamelen' en 47 afleveringen lang had het kindertoneel te maken met hem, ook al vloog het vliegend Kasmorweld de Hamelers naar de meest exotische steden, waar betoverde prinses, watermolen, (beheers en ander sprookjesovelt) heerde. De sprake was vaak zo ingewikkeld dat Hamelen-componist Joop Stokkerrans gisteren opbehoort er bij elke nieuwe aflevering weer niets van begrepen te hebben, 'maar geniaal was het wel!' Typisch was het archaïsch taalgebruik. 'Hoe zal ik de wonder schiedten, zodat ze vallen in één enkele zin?' of stralende als 'Bijho, een barre Gin'. Voor Grollen moest het een 'soortgelijke knif' hebben. 'Ik maakte een combinatie van talles en vanderhorst. In mijn sprookjesboek mochten geen volles komen, want daar kon geen talenter achter vastzaken komen.'

Nadat de ERD op herhaald verzoek in 1992 de laatste een aflevering herhaald had en duidelijk maakte dat de fans het daarmee moeten doen omdat de rest gevaar was, begon de serie tekenen van een culidities te vertonen. De

overvloedige epistematische Aric Medemster van het Rob de Nijsmuseum in Appingedam maakte in 1992 een begin met een serie uitgaven van alle 123 bedrijven, waarvan gisteren de tweede werd gepresenteerd aan Stokkerrans. En toen de het normaal aan het rullen ging, bleken er toch ook nog boeken te bestaan. Na een serie gemaakt in de NRC-archieven dook er een compilatie van de eerste vijf afleveringen op en Harris Grollen had vanaf aflevering een spaanen gemaakt met een problematische videorecorder. Na een technische opnamebeurt werden gisteren de eerste twee handen gepresenteerd, waarop in zwart wit, ingetuisd verhelderd en watig, maar consistent de serie van de vertegenwoordiger schiedten. Het is duidelijk: dit blijft de nog lang niet afgelopen geschiedenis van Hamelen.

De sprake van of's en vanderhorst is beperkt tot rijkdomstand. Informatie: Nederlandse Aristocratenmuseum, Appingedam. Tel.: 09360 - 25333.

BRILJE BOONSTRA